

ARNDT, Ernst Moritz, Duits dichter en schrijver (Rügen, toen Zweeds eiland, 26 december 1769 - Bonn 29 januari 1860).

Arndt studeerde theologie in Greifswald en Jena en maakte vele reizen. Na de nederlaag van Pruisen ontwikkelde hij zich spoedig tot een vurig Pruisisch patriot en fel tegenstander van Frankrijk en Napoleon, die hij in geschrifte bestreed. Aan de zijde van Freiherr vom Stein pleitte hij in de jaren 1813-'15 voor uitbreiding van Pruisen ook ten westen van de Rijn, om Frankrijk voorgoed onschadelijk te maken. Hij werd tevens de populairste propagandist van de Duitse eenheid. In 1818 werd hij hoogleraar te Bonn, maar om zijn denkbeelden en zijn invloed bij de Burschenschaften werd hij in 1820 ontslagen en pas in 1840 gerehabiliteerd.

Arndt heeft in liederen en geschriften de Duits-nationale gedachte uitgedragen. Duitsland plaatste hij daarbij als kernland van de Germaanse volken tegenover het gehate Frankrijk en de Romaanse wereld. Als romanticus bestreed hij tevens de invloed van het rationalisme, de Verlichting, de ideeën van 1789. Zijn patriottisme had een duidelijk conservatief-agrarisch karakter. Vanuit zijn groot-germaanse gedachtenwereld stelde Arndt ook belang in België en in de Vlaamse kwestie. Stamverwantschap gaf bij hem de doorslag en België hoorde volgens hem in het Duits-Germaanse kamp thuis.

WERKEN: *Belgien und was daran hangt* (1834).

LITERATUUR: K. Stallaert, *Herinnering aan en van E.M. Arndt (1858-1859)* (1888).

HERMANN W. VON DER DUNK